

व्यावृच्छे *vyáváccé (ā; Yam)* s'efforcer; lutter, combattre.
vyáyala (pp.) qui s'efforce, qui est occupé de; || fort, solide; || long; || excessif.

व्याययानि *vyáyayámi* (vi; c. de i) jeter, lancer.

व्याययाति *vyáyayámi* c. de *vyé*.

व्यायाम *vyáyáma* m. (ā; Yam) effort, lutte; || exercice de gymnastique; || difficulté; fatigue, peine; || courage viril. || Brasse.

व्यायोग *vyáyóga* m. (ā; yuj) spectacle de lutteurs, d'athlètes, etc.

व्यात *vyála* a. [f. i] méchant, pervers. — S. m. serpent; bête de proie; éléphant vicieux. || Voleur; fripon.

vyálagrāha m. preneur de serpents.

vyálagráhīn m. mms.

vyálavat adv. (sfx. val) comme un serpent.

vyádáyuða n. sorte de parfum.

व्यावकलन *vyávakalana* n. (ava; kal; sfx. ana) soustraction, t. d'arith.

vyávakalita a. soustrait, retranché.

व्यावक्रोशी *vyávakróci* f. (ava; kruç) malédiction mutuelle, injures réciproques.

व्यावपामि *vyávapámi* (ā; vap) semer, répandre, Vd.

व्यावसासि *vyávavássi* f. (ava; ðāś) injures réciproques.

व्यावर्ते *vyávarlē* (ā; vrl) revenir, retourner; || *parntā* *vyávarlatē* *dwidā* le chemin se partage en deux.

vyávarta m. retour. || Hernie ombilicale. || (vr) choix. || Action d'entourer.

व्यावहारिक *vyávahárika* m. (ava; hr; sfx. ika) conseiller, ministre.

व्यावहासी *vyávahási* f. (ava; has) rire réciproque.

व्याविधामि *vyáviháyámi* (ā; vyad) brandir, *gadám* une massue.

व्यावर्णोमि *vyávṛñomi* (ā; vr) ouvrir: *vi durc* [dwāras] na ávas [ávar] tu nous as ouvert les portes, Vd. || Eloigner, empêcher qqn., ac.

vyávṛta (pp.) choisi; || excepté, exclu. || Entouré; || empêché.

vyávṛti f. (ā; vr; sfx. ti) choix; || exception, exclusion.

व्यावृत्त *vyávṛtta* (ā; pp. de vṛt) loué, célébré en vers; cf. *vṛtta*.
vyávṛtli f. (sfx. ti) louange, action de chanter les louanges.

व्यास *vyása* m. (vi; as 4) dissolution; || relâchement des organes dans l'acte de la prononciation, tg. || Mesure. || Vyása, le compilateur des Védas; np. de plusieurs personnages.

व्यासक्त *vyásakta* (ā; pp. de sañj) attaché à, occupé de. || Inattentif (?).

व्यासिद्ध *vyásiddha* a. (ā; siñ; sfx. ta) interdit, prohibé; || de contrebande.

व्याहन्ति *vyáhanmi* (ā; han) s'opposer, empêcher, faire obstacle; || tourmenter.

व्याहरामि *vyáharámi* (ā; hr) apporter une explication; || expliquer, raconter; || dire; répondre; || pousser, *pañdán* des cris; || crier, vociférer.

vyáhára m. parole, discours; mot. *vyáháli* f. (sfx. ti) parole, discours; mot. || Au pl. les trois mots mystiques शूर्, बूवास, स्वार.

व्युच्चरामि *vyuccárámi* (ut; čar) offenser, tromper, *patim* son mari; || commettre l'adultére avec qqn., i.

व्युच्छामि *vyuccéámi* (us) luire : या उसा व्युसुर याचे आ व्युस्चान् les aurores qui ont lui et celles qui vont luire, Vd.

व्युच्छिष्ये *vyuccídhyé* (ut; ps. de čid) être interrompu, cesser, ne plus avoir lieu, manquer.

व्युत *vyuta* cf. *vyúta*.

व्युत्क्रामामि *vyuktíramámi* (kram) ômettre, négliger, passer outre.
vyuktírama m. omission; || arrangement irrégulier, ordre inverse.

व्युत्थान *vyuttíána* n. (ut; stā; sfx. ana) action de se redresser, de sortir de la contemplation. || Indépendance de mœurs; || esprit de contradiction. || Opposition, prohibition.

vyuttíápáyámi (c. de stā) exciter, éveiller; || irriter.

व्युत्पत्ति *vyutípatti* f. (ut; pad) science, connaissance des livres-saints. || Dérivation des mots, étymologie, tg.

vyutípanna a. (pp. de pad) instruit, érudit. || Complet, fini. || Issu de; || dérivé, tg.

व्युदस्यामि *vyudasýámi* (ut; as 4) rejeter, chasser, *rágadivéśa* l'amour et la haine.

व्युनदि *vyunadmi* (vi; und) Vd. mouiller, inonder.

व्युपरमे *vyuparamé* (ram) cesser.

व्युष्यामि *vyuṣyámi* (vi; us), a 1. *avyósiám*; pp. *vyuṣita* et *vyuṣta*. Brûler; || faire [en parlant de l'aurore].

vyuṣta (pp.). — S. n. l'aurore; le jour.

व्युष्यामि *vyuṣyámi* 4 (vi; vā); a 2. *avyuṣam*; pp. *vyuṣta*. Partager, distribuer; cf. *vivásámi*.

vyuṣta (pp.) — S. n. partage, conséquence, résultat.

vyuṣti f. partage, sort; || bonheur, prospérité; || gloire.

व्यूष *vyúda* (vi; pp. de vah) marié [en parlant d'une femme]. || Qqf. grand, large; solide, bien fixé; || (ūh) rangé en bataille.

vyúdakáyaka a. armé d'une cotte de mailles.

vyúži f. (vi; üh; sfx. ti) ordre de bataille.

व्यूत *vyúta* (vi; pp. de vē) tissé, tissu.

vyúti f. (sfx. ti) tissage.

व्यूर्णौमि *vyúrñomi* (ürñu) Vd. ouvrir, dévoiler, *aktum* le jour, Vd.

व्यूह *vyúha* m. (vi; vah) dissolution des consonnes, tg.

vyúhámi (pour *vivahámi*) retirer, cacher, *rapmín* ses rayons.

व्यूहू *vyúha* m. (vi; üh) ordre de bataille; || par ext. troupe, foule [en compos.].

vyúhana n. action de ranger en bataille; || en gén. disposition, structure.

vyúhapársni m. arrière-garde.

vyúhámi (üh) ranger, *aníkam* une armée.

व्यूएवामि *vyúñwámi* 5 (vi; r) Vd. ouvrir.

* **व्ये** *vyé*. *vyayámi*, *vyayé*; p. *vivyáya*, *vivé*; f1. *vyálásmi*; f2. *vyásyámi*; a 1. *avyásam*, *avyást*; o. *vyásam*, *vyásiya*; pp. *vila*. Couvrir; envelopper, vêtir.

व्येमान *vyémána* (ppr. moy. vd. de *vyamámi*) attaquant.

व्येमि *vyémí* 2 (vi, i) traverser, s'éten-dre à, ac. || *vi dyám* ési tu parcours le ciel , Vd. || S'en aller, s'éloigner; || périr.

व्येरयामि *vyérayámi* (vi; c. de ír) Vd. disperser, bouleverser: *vi vísñasya érayat puras* il a saccagé les forteresses de Qúshna; *vi góbir adrim arayat* il a par ses rayons dissipé la nue, Vd.

व्योकार *vyókára* m. forgeron.

व्योमन् *vyóman* n. le ciel, l'atmosphère. || Eau. || Temple ou lieu consacré à Surya.

vyómakéa et *vyómakécin* m. Civa.

vyómácarára a. (čar) qui traverse l'air.

vyómácarin m. (čar) oiseau; || un dieu, un saint; un brâhmane.

vyómácaripura n. la cité aérienne de *hariçandra*.

vyómádúma m. nuage.

vyómándiká f. esp. de caille.

vyómamáñjara n. drapeau, bannière.

vyómamandala n. mms.

vyómamudgara m. coup de vent.

vyómayána n. char aérien des dieux.

vyómastali f. la terre.

vyómáðu m. (ā; ðā) saint buddhiste.

व्योष *vyósa* m. (vi; us) les trois épices [poivre, poivre long, gingembre].

व्योषयामि *vyóśayámi* (vi; vas au c.) jeter, lancer.

* **व्राज्** *v raj* *vrájámi*, *vrájé* 1; etc. Aller, s'avancer; *vraja* *máciram* va sans retard; || Aller vers: *tam vraja* va le trouver; *jarám vrajé* je deviens vieux; *vinácam vrajati* il va à sa perte; || s'en aller, ab.

व्राज् *vraja* m. chemin, route. || Troupe, troupeau; || Vacherie, station de bergers. || Np. d'un district près d'Agra [la bergerie de Krishna]. — N. action d'aller, d'errer ça et là.

vrájábu m. nauclea cordifolia, bot.

vrájyád f. marche, mouvement en avant; || attaque, assaut; || action de rôder [par ex. pour mendier] || Troupe; || théâtre.

* **व्रण्** *v ran*. *vranámi* 1. Résonner, cf. *bran*, swan, etc.

* **व्रण्** *v ran*. *vranayámi* 10. Blesser.

व्रण *vranā* m. n. blessure. || Lith. rôna; slav. rana; lat. vulnus.

vranakrti a. (kr̄) qui blesse. — S. m. *anacardium semecarpus*, bot.

vranaduriś m. *siphonanthus indica*.